

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๒๕ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๔๕

ภาวนาบารมีให้พากันเร่ง

วันที่ ๒๕ เมื่อวานนี้ ทองคำได้ ๒๘ บาท ๗๓ สตางค์ ดอลลาร์ได้ ๕๕๖ ดอลลาร์ ทองคำที่ได้หลังจากการมอบคลังหลวงแล้วเมื่อวันที่ ๑๑ เมษายน ๔๕ นี้ ได้ ๑๓๕ กิโล ๖๒ บาท ๓๓ สตางค์ รวมทองคำทั้งหมดทั้งที่เข้าคลังหลวงแล้วและยังไม่ได้เข้า เป็นทองคำ ๕,๑๙๕ กิโล กรุณาทราบตามนี้ละ ดอลลาร์ที่มอบเข้าคลังหลวงแล้วเวลานี้ ๖,๘๖๗,๘๘๙ ดอลลาร์ ตั้งแต่นี้ต่อไปพวกเราทั้งหลายทั่วประเทศเราจะค่อยเริ่มเร่งเครื่องละที่นี้ เครื่องทองคำ เข้าสู่จุดที่หมายคือ ๑๐ ตัน นี่เป็นจุดมุ่งหมายของหลวงตาที่ประกาศไว้ให้พี่น้องทั้งหลายทราบทั่วกันแล้ว

การช่วยชาติคราวนี้ทองคำไม่ควรจะให้ต่ำกว่า ๑๐ ตัน ไม่งั้นลบล้างสิ่งที่เลวร้ายที่ผ่านมาคือความลุ่มจมไม่ได้ มันจะเอาเมืองไทยให้จมลงไปใต้น้ำสามสี่ปีผ่านมาแล้ว จึงมาลบล้างกันด้วยความรักชาติ ความเสียสละ ความสามัคคี พี่น้องชาวไทยเรารวมตัวกันแล้วเป็นกำลัง ๑๐ ตัน ถ้าได้ ๑๐ ตันดังที่ได้ประกาศให้พี่น้องทั้งหลายทราบแล้วนี้เราพอใจทุกอย่างเลยในคราวนี้ เรียกว่าแก้กันตกับที่เมืองไทยเราจะจมลงทะเลนะ กับ การฟื้นขึ้นมาคราวนี้ เรียกว่าลบก้นใต้พอดี เราเป็นที่พอใจละ ส่วนดอลลาร์อย่างไรก็ไม่ต่ำกว่า ๑๐ ล้าน เวลานี้ก็เข้า ๗ ล้านแล้ว ส่วนทองคำจะได้ถึง ๑๐ ตัน ดอลลาร์นี้ยังไม่ต้องได้ ๓ ล้านเพิ่มเข้าไปอีก เป็น ๑๐ ล้านนะ เวลานี้กำลังเริ่มทุกระยะเลยตั้งแต่นี้ต่อไป คิดดูทองคำเราจากอุดรฯ ไปกรุงเทพฯคราวนี้กลับมาได้ทองคำตั้ง ๕๘ กิโล เพราะอะไร ก็เพราะความเร่งรีบของพี่น้องทั้งหลายรวมหัวกันเข้าจึงได้มาก ๕๘ กิโล ต่อไปนี้ก็จะเร่งเรื่อย ๆ แหละ

การเทศน์ว่าการ หลวงตาก็ให้เป็นความเกี่ยวโยงเฉย ๆ นะ ถ้าธรรมดาเราหยุดแล้วการเทศน์ เพราะหมดกำลังวังชาทุกอย่างแล้วทางสังขารร่างกายนะ แต่เรื่องจิตใจที่เต็มไปด้วยเมตตาอันไม่มีอ่อน มีแต่หนักขึ้นทุกวัน ๆ ทางร่างกายไม่เอาไหน ทางใจนี้หนักขึ้นทุกวัน เพราะฉะนั้นการเทศน์ว่าการจึงต้องได้มีอยู่เป็นธรรมดา ถ้าการเทศน์ว่าการหยุด แต่การต้องการทองคำ ๑๐ ตันยังต้องการอยู่เข้ากันไม่สนิท เพราะฉะนั้นการแนะนำสั่งสอน จึงเป็นเรื่องของการนำพี่น้องทั้งหลายให้ติดเกี่ยวโยงกันไปในนั้นเหมาะสม ด้วยเหตุนี้เองเราจึงเทศน์ในที่ต่าง ๆ เป็นกาลเป็นเวลา ซึ่งเป็นงานใหญ่พอสมควร สุ่มสี่สุ่มห้าเราไม่เอาแล้วกำลังไม่พอ

วันที่ ๗ นี้ก็จะไปเทศน์ที่กรมประชาสัมพันธ์แล้ว เดือนสิงหา วันที่ ๓ ออกเดินทางแล้ว วันที่ ๔ เทศน์ วันที่ ๕ เทศน์ วันที่ ๖ ดูว่าง วันที่ ๗ ก็เป็นงานกรมประชาสัมพันธ์ วันที่ ๘ ว่าง วันที่ ๙ กลับ เป็นอย่างนั้นละ ได้พยายามตลอดเวลาเนะ เวลานี้หนักมากสำหรับหลวงตาเอง ก็เพื่อพี่น้องชาวไทยทั้งชาตินั้นแหละ ให้อยู่เป็นความร่มเย็นเป็นสุข

เงินไทยก็ได้ประกาศแล้ว เงินไทยที่แยกออกไปซื้อทองคำเข้าสู่คลังหลวงนั้น ๙๓๑ ล้าน แล้วอีก ๑๐ ล้านนั้น คือดอลลาร์ที่จะเข้าไปสมทบกับทองคำคราวที่มอบที่ทำเนียบ นี้ก็เอาเงินในโครงการนี้ออกไป ๑๐ ล้านไปซื้อดอลลาร์ เพื่อมาเพิ่มกับส่วนที่ยังไม่พอให้พอ เป็น ๓ แสน รวมแล้วเงินไทยเรานี้ได้แยกออกไปซื้อทองคำและดอลลาร์ ๙๔๑ ล้าน อันนี้เรียบร้อยแล้ว ส่วนที่ยังเหลืออยู่นั้นก็ตั้งที่เรียนให้พี่น้องทั้งหลายทราบนั้นแหละ เราพยายามเสมอที่จะเจียดเข้าสู่ทองคำ แต่ความจำเป็นรอบด้านมันก็มีอยู่ตลอดเวลา มีโรงพยาบาล เป็นต้น แทบไม่เว้นแต่ละวัน ๆ คิดดูซิเราไปกรุงเทพ ๒๓ วัน ออกเดินทางไปวันที่ ๑ วันที่ ๒๓ กลับมา ไปอ่านดูรายการที่พระท่านจดไว้ในบรรดาโรงพยาบาลต่าง ๆ ที่เข้ามาเอาอาหารจากวัดนี้นั้น ๓๓ โรง เราไป ๒๓ วัน โรงพยาบาลต่าง ๆ มา ๓๓ โรง ก็อย่างนั้นแหละ อันนี้ที่จำเป็น

เวลานี้ตึกยังอยู่ ๒ หลังยังไม่เสร็จ สร้างตึกทางท่าอุเทน โนนสัง กำลังจะเสร็จต่อไปนี้จะขึ้นอีกทางลาดยาว เป็นตึกถึง ๓ ชั้น ๒ หลัง จะเริ่มแล้วนะ เวลานี้เริ่มแล้ว เสียเรียบร้อยแล้วตลอดถึงพวกช่างอะไร เอามาตกลงกันให้เป็นที่แน่ใจทุกอย่าง แล้วก็เป็นเรื่องของเขาเริ่มกันเอง เพราะเราสั่งเสียหมดเรียบร้อยแล้ว อันนี้อย่างน้อยก็ไม่ต่ำกว่า ๓๐ ล้าน ที่เราพูดอะไรไม่แน่นี้ก็คือว่า เช่นอย่างตึกอย่างนี้ ถ้าเราคำนวณตามแปลนนั้นแล้วก็ไม่ได้ผิดพลาดไปไหนมากนัก นิดหน่อยเท่านั้น ไม่ได้ผิดพลาดมาก แต่ความจำเป็นที่เขาмаเกี่ยวข้องขอเป็นกรณีพิเศษจากเรานั้นซิ ไม่ว่าที่ไหน โรงพยาบาลแต่ละโรง ๆ ขอพิเศษนี้ติดแนบกันไป ๆ ให้ตึกแล้ว อยากได้อะไรก็ขอนั้นขอนี้ ให้ รวมแล้วเป็นเท่านั้น ไม่ได้เพียงตึกนะ รวมแล้วเป็นเท่านั้นเลย

อันนี้ก็เหมือนกันที่ลาดยาวนี้ตึก ๒ หลัง บ้านของนักโทษหญิง ๒ หลัง ๓ ชั้น เสียด้วย เราจึงคาดเอาไว้ย่อม ๆ ว่า ๓๐ ล้าน ยังไงคิดว่าไม่ต่ำกว่านั้นแหละ เราไปแต่ละที่มันรุ่มเข้ามาเนะ เขาทราบในหัวใจของเขาแล้วว่า ยังไงก็ขึ้นได้ ว่างั้นเถอะนะ รุ่มเข้ามา เราก็ให้ ทีแรกก็จะให้ตึกเดียว ตกลงเป็น ๒ ตึกเลย ตึกละ ๓ ชั้น ๆ จะมีอะไรอีก คอยสังเกตดู หากว่ามีความจำเป็นซึ่งควรช่วยเหลือ เราก็ต้องให้ตั้งที่เคยปฏิบัติมาต่อโรงพยาบาลทั้งหลายนั้นแหละ

นักโทษในเรือนจำเราจะว่าเขาเป็นเศษเป็นเดนมนุษย์ เป็นคนหมดคุณค่าราคา อย่างเดียวไม่ได้นะ เขาก็เหมือนเรานี้จะว่าไง เป็นแต่วาระที่เป็นก็เป็น ที่ถูกก็ถูกอย่างนี้ เป็นวาระ ๆ นักโทษในเรือนจำนั้นนะเราอย่าเข้าใจว่า เขาเป็นนักโทษจริง ๆ ทำความ ผิดจริง ๆ ทุกรายไปหรือ ไม่ได้เป็นนะ นักโทษที่เป็นคนบริสุทธิ์ร้อยเปอร์เซ็นต์เป็นนัก โทษอยู่ในนั้นมีเยอะนะ ก็มีแต่เรื่องกฎหมายบ้านเมืองข้อบังคับอย่างหลักฐานพยาน ปลอมแปลง ๆ มัดกันเข้า ๆ คนดีกลายเป็นนักโทษไปได้ จับเข้าติดคุกก็เรียกว่านัก โทษ แล้วเป็นคนบริสุทธิ์ร้อยเปอร์เซ็นต์มีเยอะนะ ไม่ใช่ธรรมดา พอจะไปตำหนิเอาเลย ว่าเขาเป็นนักโทษทั้งหมด ทำความชั่วไปหมด ไม่ได้เป็นนะ

คนที่มันเป็นลายนวลอยู่ก็มี มันไม่ได้เป็นนักโทษในเรือนจำ แต่มันก็เป็นนัก โทษนอกเรือนจำ หาปล้นหาจี้ทุกสิ่งทุกอย่าง ก่อวุ่นและทำความเสียหายแก่ชาติบ้าน เมืองนอกเรือนจำมีเยอะ ของเล่นเมื่อไร จับตัวไม่ได้มันก็ลายนวลอยู่ตามกิริยาของมัน แต่ภายในมันไม่ได้ลายน มันเป็นไฟเผามันอยู่ ไฟบาปของเมืองมนุษย์เผาหัวอกคนชั่ว เข้าใจไหม มันเผาไม่มีใครเห็น ไปก็ยิ้มแต่ออกมาหน้าร้านว่าตัวดีบตัวดี เอามาประดับ ร้าน ภายในมันเป็นไฟ ธรรมจับเข้าไปปีบเห็นหมด

เรื่องกรรมดีกรรมชั่วใครอย่าอวดพระพุทเจ้าว่างี้เลย พระพุทเจ้าไม่เก่งจริง เป็นศาสดาของโลกไม่ได้นะ ไม่เก่งจริงรู้เห็นเหตุการณ์ต่าง ๆ ทุกแง่ทุกมุมไม่ได้ด้วย โลกวิทู รู้แจ้งโลก เรามันจะเห็นอะไร ตั้งแต่ท่านบอกอย่าไปทำบาปเดี๋ยวมันจะตกนรก มันยังบินไปทำอยู่ หลบหลีกความชั่ว ก็ทำอยู่มันหลบหลีกได้ยังไง ผู้ทำคือเรา แล้วเรา จะหลบความชั่วไปได้ยังไง ความชั่วมันก็ติดตลอด ๆ นะซิ ใครจะเก่งกว่าศาสดาไม่ได้ นะ โลกธาตุอันนี้ไม่มีอะไรเหนือธรรม ธรรมกล่าวไว้โดยถูกต้องทุกอย่าง ใครจะข้ามจะ เกินจะเหยียบจะยำ เหยียบยำตัวเองทั้งนั้นแหละ จะให้เหยียบยำธรรมคือหลักธรรม ชาติความจริงนี้เหยียบไม่ได้

ถ้าเหยียบธรรมได้แล้ว ทั้งโลกทั้งธรรมไม่มีในโลกอันนี้นะ หรือว่าธรรมไม่มีใน โลกเลย จะมีแต่เรื่องของกิเลสตัณหาเป็นส้วมเป็นถ่าน ยกตัวขึ้นเป็นทองคำทั้งแท่ง เหยียบสัตว์ทั้งหลายลงให้แหลกเท่านั้น แต่นี่ธรรมมีอยู่จะว่ายังไง เมื่อธรรมมีอยู่การทำ ดีทำชั่วก็เป็นเรื่องของธรรม ทำชั่วเป็นชั่ว ทำดีได้ดี เกิดขึ้นจากเจ้าของผู้สร้างผู้ทำไม่ได้ เกิดขึ้นจากที่ไหนนะ เราจะไปหาหลบหลีกด้วยลมปากอย่าไปทำนะ ให้รับพิจารณาตั้ง แต่บัดนี้ เราเกิดมาในโลกนี้ ในคราวนี้เราพอแล้วนะ เกิดมาพบพุทธศาสนา พุทธ ศาสนาเป็นของเล่นเมื่อไร ใครจะพบได้ง่าย ๆ เกิดได้ง่าย ๆ เกิดมาเท่าไรเต็มบ้านเต็ม เมืองนี้มันไม่ได้สนใจพุทธศาสนามีจำนวนมากเท่าไรพิจารณาซิ ก็คือมันหมดคุณค่าใน หัวใจของมัน

คนที่มีคุณค่าทุกตะเข็ญใจมันก็มี มีคุณค่าอยู่ในนั้นนะ เพราะฉะนั้นท่านจึงไม่ให้ดูถูกเหยียดหยามกัน จะเอาสิ่งภายนอกมาประดับประดาตกแต่ง เช่น สมบัติเงินทอง ข้าวของ ยศถาบรรดาศักดิ์ มาลบล้างความจริงคืออุปนิสัยของสัตว์ที่มีอยู่ในหัวใจแต่ละราย ลบล้างไม่ได้นะ อย่าลบล้าง อย่างพระพุทธเจ้าท่านรับสั่ง สันตติมหาอำมาตย์ ขึ้นขี่คอช้างร้องเพลงแป้ ๆ อยู่บนคอช้าง นั้นละเอาปัจจุบันเลย ไม่ต้องอันนั้นละนะ นี่เห็นไหมพระญาณหยั่งทราบขนาดนั้นละ พระองค์เสด็จไปบิณฑบาต กำลังเมาเหล้าเมาสุรา เพลิดเพลินด้วยความรื่นเริงบันเทิงไม่รู้เนื้อรู้ตัว นี่รู้ไหมเวลามันกำลังหลง หลงอย่างนี้ดูเอา นั้นฟังซิ พระองค์ทรงรับสั่งกับพระอานนท์ตามเสด็จ นี่คนนี่เวลานี้กำลังเป็นบ้าอยู่ เตี่ยวันนี้ ตอนบ่าวันนี้มันจะเกิดความสลดสังเวช แล้วจะกลับตัวได้ และจะเป็นพระอรหันต์ ขึ้น ฟังซินะ เป็นพระอรียบุคคลขึ้นมา

มันเปลี่ยนวาระแล้วคอยดู คือเมี่ยมันจะตายพุดง่าย ๆ เกิดความเศร้าโศกเสียใจ เลยพิจารณาเป็นความสลดสังเวช โดดออกเข้าวัด พระองค์แสดงธรรมตรัสรู้ทันทีเลย นั้นเห็นไหม ผิดไหมละ ฟังซิพระพุทธเจ้ารับสั่งอะไร นี่มันเป็นบ้า ซึ่ขึ้นบนคอช้างมันกำลังเป็นบ้านั้นแหละ ตอนบ่าวันนี้มันจะรู้ตัว แล้วรู้ตัวก็รู้อย่างเอากะทั่งถึงสุดยอดแห่งธรรมเลย ผิดไหมพิจารณาซิ อะไรจะเกินธรรมพระพุทธเจ้า เราเกิดมาในโลกนี้ เราพบเฉย ๆ เป็นกระดาศพิเศษไป คือเราเป็นคนพิเศษแต่ไม่มีคุณค่าอะไรเลย ก็เมื่อธรรมของพระพุทธเจ้าแล้วหมดคุณค่าหมดราคามนุษย์เรา มีแต่ยังไม่ได้เอาทางมาติดเท่านั้นแหละ ถ้าใครอยากเป็นแบบไม่มีคุณค่าแล้ว ไปหาเอาทางหามา อย่าไปเอาหามาเรา ๑๒ ตัวนะ ทางมันมีเยอะ เตี่ยมันกัดเอาหลงทิศไปอีกนะ เข้าใจไหม

นี่คนมีคุณค่า เรื่อยามามองดูกันเผิน ๆ พระพุทธเจ้ามองดู ๆ ธรรมฝังเข้าหัวใจนะ ท่านไม่ได้มองดูเข้ช้อย่างนี้นะ ไม่งั้นสอนโลกได้ยังไง โลกวิทู รู้แจ้งโลก รู้แจ้งทั้งภายนอกภายในตลอดทั่วถึงไปหมด มาเป็นศาสดาแต่ละองค์ตั้งความปรารถนามาของน้อยเมื่อไร มี ๓ ประเภท

ประเภทที่หนึ่ง ๑๖ อสงไขย แสนมหากัป นี่สร้างบารมีเพื่อสละเป็นสละตายต่อสัตว์โลก เพื่อความเป็นศาสดารื้อชนสัตว์โลกขึ้นมา สร้างบารมีถึง ๑๖ อสงไขย อสงไขย แปลว่า นับไม่ได้ถึง ๑๖ ครั้ง แสนมหากัปอีก ยังติดแสนมหากัป ๆ ความยืดยาวนานของการสร้างบารมี พอตรัสรู้ฝังขึ้นมาแล้ว ประเภทนี้รื้อชนสัตว์ได้มาก

ประเภทที่สอง ๘ อสงไขย แสนมหากัปอีกเหมือนกัน นี่ก็สร้างพระบารมีมา

ประเภทที่สาม เช่น พระพุทธเจ้าของเรา เป็นประเภทที่สาม ๘ อสงไขยแสนมหากัป พระองค์ก็รับสั่งตามตรงเลย เรายังเป็นพระพุทธเจ้าก็จริงแต่อำนาจวาสนาในการรื้อชนสัตว์ไม่ได้มากเหมือนพระพุทธเจ้า ๒ ประเภทนั้น ท่านก็รับสั่งอย่างนั้น ท่าน

ไม่ได้ยกตนเหยียบท่านนะ พระชนมายุบรรดาพระพุทธเจ้าทั้งหลายนั้นเป็นหมื่น ๆ ปี เจ็ดแปดหมื่นปี กว่าเสด็จปรินิพพาน ฟังซิ ในระยะนั้นอายุยืน ๆ แต่ของเรานี้เพียง ๘๐ ปีก็จะตายแล้ว ท่านก็พูดอยู่ท่านยังไม่ตาย เข้าใจไหมล่ะ แน่ไหม พูดอยู่ธรรมดาของเรานี้

แล้วที่กล่าวมาทั้งหมดนี้ทุกซอกขนาดไหน ใครไปกล้าเสียสละได้ถึงขนาด ๑๖ อสงไขย ๘ อสงไขย ๔ อสงไขย แสนมหากัป ทนทุกข์ทรมานเพื่อรื้อขนสัตว์ เอ้าทุกข์ เป็นก็เป็น ตายก็ตาย พยายามเพื่อความเป็นพระพุทธเจ้าจะได้รื้อขนสัตว์นี้ยากขนาดไหน พวกเรานี้เพียงแค่ล้างมือเปิบ พระพุทธเจ้ามาสอนเรื่องบุญเรื่องกุศลนี้มันยังไม่ยอมฟัง มันเลวมากนะ เอ้า บอกจริง ๆ หลวงตาบัวนี่ถอดออกมาจากหัวใจมาพูดนะ ฟังซิ กิริยาที่พูดนี้ ฟังเอาซิ เราไม่รู้เราพูดได้ยังไง ถ้าเป็นเพียงเรื่องถ่ายภาพวิดีโอมา เห็นนี้พวกนี้ล้มระนาวไปหมด ภาพของธรรม ภาพแดนนรก ภาพแดนสวรรค์

แต่ภาพของพระพุทธเจ้าที่ทรงเห็น โลกที่มีกิเลสเต็มหัวใจมันดูไม่ได้นะ ธรรมเท่านั้นที่สว่างจ้าหมด เหล่านี้จะพระพุทธเจ้าทรงรู้ทรงเห็นมาสอนพวกเรา เรายังไปลบไปล้างอยู่หรือ ถ้าไม่อยากจมอีกอย่าลบนะ ให้เชื่อบุญเชื่อกรรมนะ ไม่เชื่อตายอีกจมอีก เรามาเกิดเป็นมนุษย์นี้ดีแล้ว ยิ่งมาพบพระพุทธศาสนา ทานก็ได้ยิน ศีลก็ได้ยิน ภาวนา ก็ได้ยิน เราสร้างเข้าสู่หัวใจเราทุกวันนี้

ที่นี้ภาวนาบารมี เอ้า ให้พากันเร่งเอานะ พยายามดูหัวใจตัวมันท่องเที่ยวเกิดใน วิภวสังสารนี้ คนหนึ่ง ๆ เกิดมาสักก็กี่ปีกี่กลับ ในเมืองไทยเรานี้เอาให้มันยันกันเลยนะ เมืองไทยของเรานี้กว้างขนาดไหน ศพของเราแต่คนเดียว ๆ นี้ คนนี้ตายแล้ว จะเป็น ศพประเภทสัตว์ชนิดใดก็ตาม ไม่ให้ร่างกายนั้นสลาย ๆ ใครตายแล้วมากองกันไว้ ๆ เราคนเดียวเท่านั้นเมืองไทยหาที่วางศพเราไม่ได้นะ นี่สมบุกสมบันได้รับความทุกข์ความ ทรมานขนาดไหน ขึ้นสวรรค์ชั้นพรหม ลงมาไปนรกจนกระทั่งถึงนรกอเวจีเหมือนขึ้น บันไดบ้าน ลงนรกชั้นอยู่ตลอดลงอยู่ตลอด แล้วเป็นเปรตเป็นผีเป็นสัตว์นรกประเภท ต่าง ๆ เต็มอยู่ในตัวของเราทุกคน

อย่าไปคิดที่ไหนนะ ให้ดูตัวเอง นี่ละตัวนักท่องเที่ยวตัวสมบุกสมบัน ตัวขึ้นจาก นรกไปสวรรค์พรหมโลก พรหมโลกเวียน ๕ ชั้น ถ้าถึง ๕ ชั้นแล้วไม่คืน มี ๕ ชั้น นอกนั้น ยังคืนนะ นี่ละพระพุทธเจ้าเก่งขนาดไหน แสดงไว้แล้วทุกอย่าง สิ่งเหล่านี้มีมาตั้งกัปตั้ง กลับ พระพุทธเจ้ามาอุทริได้ยังไง สร้างบารมีมาขนาดไหน นี่หลวงตาก็จวนจะตายแล้ว บอกชัด ๆ อย่างนี้นะ จะให้ว่ายังไง มันไม่ได้มีวิดีโอมาฉายให้พี่น้องทั้งหลายเห็น ถอด ออกจากหัวใจไปฉายเป็นยังไง ดูแต่กิริยาคำพูดนี้เป็นยังไงหรือท่านทั้งหลายเข้าใจว่า หลวงตาบัวพูดด้วยโมโหโทโสหรือ นี่คือพลังแห่งธรรมคือความเมตตาสงสาร ให้พากัน

ฟังนะ ตายแล้วจะมา กุสลา ธมฺมา หลวงตาบัวตายแล้วไปไหนนา สันพร้านี้ฟาดหน้า ผากมัน เวลาสอนมันทำไมไม่ฟัง เราก่อนที่จะได้ธรรมมาสอนพี่น้องทั้งหลาย เราก็เคยบอกแล้ว เราถึงขั้นจะสลับสไล แต่ไม่เคยสลับก็บอกไม่สลับ ถึงขั้นตายเราตายได้เลย นี่ผิดกับกิเลสขนาดนั้น ถึงได้มาพูดให้พี่น้องทั้งหลายฟัง

การปฏิบัติมาเราไม่สงสัยในการดำเนินของเรา หนักมากขนาดไหน นี่คือเหตุการณ์บำเพ็ญ แล้วผลที่ตอบรับกันบึ้งนี่เป็นที่พอใจตลอดอนันตกาล บอกแล้วว่าเราตายจากนี้แล้วเราจะไม่เกิดอีกต่อไป ตายกองกันมานี้ก็กัปกัปกัปกัแล้ว ครั้งนี้เป็นครั้งสุดท้ายแห่งชีวิตของเรา จึงได้เมตตาสงสารสอนพี่น้องทั้งหลาย ยังมาหาว่าหลวงตานี้พูดเล่นอยู่หรือ มันอยากถามอย่างนั้นนะ ความเมตตาทั้งนั้นละที่พูดนี้ รู้ตัวแล้วยังพวกเรา มันเป็นอย่างนี้

ศาสนาระเพื่อนโลกธาตุมานี้นานเท่าไร เฉพาะพระพุทธรูปเจ้าของเรา ๒๕๐๐ ปี กว่านี้แล้วนะ เรายังไม่รู้ตัวเวลานี้จะรู้เวลาไหน ให้เขาเคาะโลงโป๊ก ๆ เหนือถึงจะรู้ โป๊ก ๆ ก็เขาจะโยนเข้าไฟนะซิ เขาไม่ได้โป๊ก ๆ ไปสวรรค์นิพพาน เวลานี้ไปสวรรค์นิพพานได้ ลงนรกได้ เป็นทางดี ถ้าทำชั่วลงเลย ใจเรื่องที่ว่านรกไม่มี ไม่มีความหมายอะไร กิเลสหลอกคนต่างหาก พระพุทธรูปเจ้าไม่ได้หลอกใครนี่นะ เอามาเทียบกันซิ ธรรมะเป็นของจริงล้วน ๆ กิเลสเป็นของปลอมล้วน ๆ หลอกสัตว์โลกตลอดเวลามา จมเพราะกิเลส ถ้าเราอยากเชื่อกิเลสอีกเอาอีกนะ ตายไม่หยุดไม่ถอย ตายไม่เข็ดไม่หลาบ คือพวกเชื่อกิเลส ถ้าพวกเชื่อธรรมแล้วจะมีความเข็ดหลาบ จะถอนตัวออกไปได้นะ พวกนี้ตั้งอกตั้งใจนะ

นี่ก็ได้พยายามเต็มกำลังความสามารถของตัวเอง ไม่ได้คิดนะแต่ก่อนว่าจะได้ออกมาช่วยบ้านช่วยเมืองอย่างนี้เราก็ไม่คิด มีแต่ผิดกับกิเลส เป็นตายผิดตลอดเวลา เอาถึงขนาดนั้นละ พอผ่านจากนั้นมาแล้วที่นี้พระ-เถรทั้งหลายก็รู้มละ ไปอยู่ในป่าในเขา ไปอยู่ที่ไหนติดตาม เราเป็นเหมือนแม่เนื้อถูกตามจากนายพราน นายพรานคืออะไร ก็คือพวกพระนั่นแหละ พวกพระไม่ใช่เล่น ๆ นะ จมูกหมาสู้ไม่ได้ สู้จมูกพระไม่ได้

หมาดมที่นั่นที่นี้ไม่ได้เรื่องมันก็กลับมา พระนี้มันดมเข้าไปชอกไหนภูเขาลูกไหน ท่านอยู่ที่ไหนมันตามถึงหมด พอเข้าไปถึง มาอะไรนี้ เราขู่ พวกนี้จมูกมันเก่งกว่าหมานะ เฉย ขอให้ได้อยู่ด้วยก็เอา พอ นั่นเป็นอย่างนั้นนะ สุดท้ายก็รู้มกันมา จนกระทั่งได้ออกมาช่วยโลกเห็นไหมละ ที่นี้เวลาช่วยโลกเป็นอย่างนี้ ท่านทั้งหลายเห็นเราช่วยโลก เราทำเหาะ ๆ แหะ ๆ หรือ เอาธรรมออกล้วน ๆ นี่นะ ออกมาทำ เราไม่มีคำว่าแพ้ ไม่มีคำว่าชนะ เราไม่มีคำว่าได้ว่าเสียต่อผู้หนึ่งผู้ใด เราไม่ถือว่าใครเป็นข้าศึกต่อเรา เขา

จะไปเป็นข้าศึกต่อเราก็เป็นเรื่องของเขาสร้างกรรมของเขาต่างหาก เราพอทุกอย่างแล้ว ไม่รับทั้งดีทั้งชั่ว ในแดนสมมุตินี้ไม่รับทั้งนั้น นอกจากนิพพานคือเมืองพอเท่านั้น อันนี้เป็นหลักธรรมชาติเต็มหัวใจแล้ว

เราสอนโลกด้วยวิธีนี้นะ เพราะฉะนั้นใครจะเชื่อก็เชื่อ ศาสนาพุทธมี เฉพาะอย่างยิ่งเมืองไทยเราเป็นเมืองพุทธศาสนา ขอให้ฟังเสียงอรรถเสียงธรรมบ้าง ถ้าฟังเสียงแต่เรื่องความโมโหโทโสอย่างนี้ไม่ละ ความตึ้นยศตึ้นลาภตึ้นสักการบูชา ตึ้นในสิ่งที่จะทำให้เจ้าของให้จมน และชาติบ้านเมืองให้จมน นี้จะจมด้วยกันทั้งชาตินะ ถ้าไม่ยอมฟังเสียงศาสนา ถ้าฟังเสียงศาสนาแล้วจะค่อยฟื้นฟู มาปรับปรุงความเข้าใจซึ่งกันและกัน คนเรามีผิดมีถูก เมื่อมีผิดมีถูกแล้วแก้ไขดัดแปลงไปตามสายธรรมที่ถูกต้งแล้วจะค่อยดีขึ้นโดยลำดับนะ ถ้าต่างคนต่างดันทุรังนี้จมได้ทั้งเขาทั้งเรา เขาจะจมก็จมเฉพาะทางนี้ แต่เราจะจมลงในนรกจริง ๆ คือเรา ทำลายชาติบ้านเมือง ศาสนาให้เป็นไปด้วยกันนี้ จะไม่มีสิ่งใดเหลือเลย ให้พากันจำเอานะ เอาละวันนี้พูดเพียงเท่านั้นละ

อ่านธรรมะหลวงตาวันต่อวัน ทางอินเทอร์เน็ต ได้ที่ www.Luangta.com